

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Jany Jurečkové v právní věci

žalobce

CZECH POINT 101 s.r.o., IČ: 269 57 264,
se sídlem Brno, Pompova 299/35,

proti

Úřad průmyslového vlastnictví

žalovanému

se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a

Za účasti: Ministerstvo vnitra České republiky, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, zastoupen JUDr. Miroslavem Bartoněm, advokátem v Praze 2, Záhřebská 33/577,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 27. 5. 2013, č. j. O-436239/D79787/2012/ÚPV,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

T a k t o:

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 27. 5. 2013, č. j. O-436239/D79787/2012/ÚPV, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 22.009,75 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:**I.****Základ sporu**

1. Žalobce se včas podanou žalobou dne 15. 7. 2013 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 27. 5. 2013, č. j. O-436239/D79787/2012/ÚPV, kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 7. 11. 2012 o prohlášení slovní ochranné známky č. 289394 ve znění „CZECH POINT“ za neplatnou, na základě návrhu Ministerstva vnitra České republiky.
2. Společnost CZECH POINT 101 s.r.o., IČ: 269 57 264, byla do obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně zapsána dne 10. 2. 2005 pro společníka D.N. B., nar. ..., tehdy bytem 1519 Ch. A. NE, C., A. T2E 5E5, K., t. č. B. – K., J. 189/63.
3. Napadená slovní ochranná známka č. 289394 ve znění „CZECH POINT“ majitele společnosti CZECH POINT 101 s.r.o. byla do rejstříku ochranných známek zapsána dne 16. 4. 2007 s právem přednosti ode dne 5. 4. 2006 pro služby zařazené do třídy 35: účetnictví, obchodní nebo podnikatelské poradenství, průzkum trhu; do třídy 36: realitní kanceláře, investování kapitálu, pronájem nemovitostí a do třídy 42: právnické (komerční služby) podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.
4. Návrh na prohlášení slovní ochranné známky č. 289394 ve znění „CZECH POINT“ za neplatnou podala dne 14. 3. 2012 Česká republika – Ministerstvo vnitra, podle § 32 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. m) a podle § 32 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách.
5. Návrh na prohlášení ochranné známky č. 292151 ve znění „CZECHPOINT“ za neplatnou podala společnost CZECH POINT 101 s.r.o. dne 3. 5. 2011 podle § 32 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. g) a podle § 32 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách.
6. Navrhovatel tvrdil, že majitel napadené ochranné známky již v době podání přihlášky věděl o právu navrhovatele k označení „CZECH POINT“, neboť bylo v rámci projektu eStat.cz široce prezentováno ve vztahu k veřejnosti, a to zejména mediálně. Ode dne 13. 1. 2004 je navrhovatel rovněž majitelem doménového jména „CZECHPOINT.CZ“. Navrhovatel dovedl své právo rovněž ze zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně z ustanovení § 8a odst. 1, 4 a 5, a dále ze zákonů č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů, a č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Zákon č. 365/2000 Sb. byl vyhlášen ve Sbírce zákonů dne 14. 9. 2000 a téhož dne nabyla účinnosti převážná část jeho ustanovení. Zmíněné ustanovení § 8a bylo přijato až novelizací provedenou zákonem č. 130/2008 Sb., platným od 20. 3. 2008 a účinným od 1. 6. 2008. Zavedl pojem „Kontaktní místa veřejné správy“ neboli „Český Podací Ověřovací Informační Národní Terminál - Czech POINT“. Zákon o informačních systémech veřejné správy byl provedením projektu CZECH POINT, jehož se týká usnesení vlády České republiky č. 1085 ze dne 20. 9. 2006 o souboru opatření pro urychlení rozvoje eGovernmentu v České republice.

7. První namítaná kombinovaná ochranná známka č. 292151 ve znění „CZECHPOINT“ byla s právem přednosti ode dne 26. 3. 2007 zapsána do rejstříku ochranných známek dne 22. 8. 2007 pro majitele Česká republika – Ministerstvo vnitra pro výrobky a služby zařazené do třídy 9: přístroje pro záznam, převod, reprodukci zvuku nebo obrazu, magnetické nosiče zvukových záznamů, gramofonové desky, zapisovací pokladny, počítači stroje, přístroje pro zpracování informací a počítače; do třídy 16: fotografie, papírenské zboží, plastické obaly (nezařazené do jiných tříd); do třídy 35: propagační činnost, reklama; do třídy 37: opravy, instalační služby; do třídy 38: spoje (komunikace); do třídy 41: výchova, vzdělávání, zábava, sportovní a kulturní aktivity; do třídy 42: vědecké a technologické služby a související výzkum a projektování, analytické a výzkumné služby v průmyslu, navrhování a vývoj počítačového hardwaru a softwaru podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

8. Druhá namítaná kombinovaná barevná ochranná známka Evropské unie č. 6793822 ve znění „CZECHPOINT“ byla s právem přednosti ode dne 7. 5. 2008 zapsána do rejstříku ochranných známek EUIPO dne 8. 9. 2011 pro majitele Česká republika – Ministerstvo vnitra pro výrobky a služby zařazené do třídy 9: přístroje a nástroje vědecké, námořní, geodetické, fotografické, filmové, optické, přístroje pro vážení, měření, signalizaci, kontrolu (inspekci), záchranu a přístroje pro vyučování; přístroje a nástroje pro vedení, přepínání, přeměnu, akumulaci, regulaci nebo řízení elektrického proudu; přístroje pro záznam, převod, reprodukci zvuku nebo obrazu;

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

magnetické nosiče zvukových záznamů, gramofonové desky; automatické distributory a mechanismy pro přístroje a mince; zapisovací pokladny, počítací stroje, přístroje pro zpracování informací a počítače; hasicí přístroje; do třídy 16: papír, lepenka a výrobky z těchto materiálů, které nejsou zařazeny do jiných tříd; tiskárenské výrobky; potřeby pro knižní vazby; fotografie; papírenské zboží; lepidla pro papírenství nebo domácnost; materiál pro umělce; štětce; psací stroje a kancelářské potřeby (vyjímaje nábytek); učební a vyučovací pomůcky s výjimkou přístrojů; plastické obaly (nezařazené do jiných tříd); tiskařské typy; štočky; do třídy 35: kancelářské práce; do třídy 38: spoje (komunikace); do třídy 41: výchova, vzdělávání, zábava, sportovní a kulturní aktivity; do třídy 42: vědecké a technologické služby a související výzkum a návrhy, průmyslové analýzy a výzkum, návrh a vývoj počítačového hardwaru a softwaru; 45: bezpečnostní služby pro ochranu majetku a jednotlivců, osobní a sociální služby poskytované ostatními za účelem uspokojování potřeb jednotlivců podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

9. Navrhovatel – Ministerstvo vnitra České republiky, předložil s návrhem na prohlášení napadené ochranné známky č. 289394 ve znění „CZECH POINT“ za neplatnou následující podklady:

1. Výpis z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně, oddíl C, vložka 48159, pro společnost CZECH POINT 101 s. r. o., IČ 269 57 264 (majitel), pořízený na internetu dne 9. 3. 2012, s výpisy údajů platných ke dni 8. 3. 2012. Odvolací orgán údaje ověřil a zjistil, že dne 10. 2. 2005 byla zapsána společnost CZECHPOINT 101 s. r. o., která dne 14. 7. 2005 změnila znění obchodní firmy na CZECH POINT 101 s. r. o. Společnost původně sídlila na adrese tř. Kpt. Jaroše 37a, Brno (do 14. 6. 2005), poté na Náměstí Viléma Mrštíka 8, Ostrovačice (do 25. 4. 2008), poté až dosud na adrese Pompova 299/35, Brno-Komárov. Předmět podnikání od vzniku do 15. 4. 2009: činnost podnikatelských, finančních, organizačních a ekonomických poradců; pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor bez poskytování jiných než základních služeb spojených s pronájmem; zprostředkování obchodu a služeb; realitní činnost. Jedním z jejích jednatelů a zároveň jediným společníkem je od 14. 7. 2005 dosud D. N. B.
2. Výpis údajů z registru českého registrátora doménových jmen CZ. NIC o doménovém jménu „czechpoint.cz“, pořízený na internetu dne 23. 2008. Je z něj patrné, že doména byla registrována dne 13. 1. 2004. Jako majitel je zapsáno Ministerstvo vnitra ČR, tj. navrhovatel.
3. Odkazy na dva televizní spoty, nazvané „Ministerstvo vnitra na ISSS“ a „10 let eGovernmentu v České republice“, umístěné na internetových stránkách youtube.com (/watch?v=klkdP7ldZYw a /watch?v=Mkaqh Udiwoo). Týkají se konference 13. ročníku internet ve státní správě a samosprávě konané v Hradci Králové, živě přenášené Českou televizí. Ministerstvo vnitra ČR na ní prezentovalo a sumarizovalo svou 10letou práci na projektu podporovaném Evropskou unií. První spot věnovaný základním registrům přináší rozhovor reportéra ČT s ministrem vnitra Martinem Pecinou, který v něm mj. kladně hodnotil projekt eGovernment. Druhý spot v interview s L. H., ředitelem programové kanceláře pro koordinaci projektu Smart Administration MV, přímo pojednává o CzechPOINTech. Ředitel je hodnotí kladně. Přes prvopočáteční odpor občanů se CzechPOINTy staly součástí komunikační infrastruktury státní správy. Jejich prostřednictvím se internet dostal i do těch nejmenších obcí a usnadnil tak komunikaci občanů s institucemi státní správy.
4. Monitoring tisku z období 29. 3. 2005 až 12. 12. 2005 nazvaný „eStat v médiích 2005“, týkající se projektu eStat.cz. O projektu pojednávají zprávy z 29. 3. 2005 a 18. 9. 2005 (ČTK) a z 9. 6. 2005 a 16. 9. 2005 (iHNed.cz). Konkrétní zmínky o „CzechPOINTech“ jako místech soustředění poskytovaných služeb, jsou pak v Hospodářských novinách z 23. 6. 2005, v pořadu Zpravodajský deník vysílaném Televizí Prima dne 2. 11. 2005, v

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

článku „Česká korupční demokracie“ otištěném v CEVROREVUE 11/2005 dne 12. 12. 2005 a v článku „Národní konference v Senátu „Efektivní stát - partner samosprávy“ otištěném v tiskovině Parlament, vláda, samospráva č. 12/05. V Kladenském deníku z 24. 5. 2005 je pak zpráva, že právě v tomto městě byl simulován a vyzkoušen provoz „Czech POINTů“.

5. Dopisy a e-mailová korespondence právního zástupce majitele určené právnímu zástupci navrhovatele. V dopise ze dne 17. 4. 2008 oznamuje své vlastnictví napadené ochranné známky a popisuje předmět své činnosti: navrhovatele označuje jako provozovatele tzv. „Czech POINTů“, které se na základě uskutečněné „masivní kampaně“ dostaly ve známost jako místa komunikace občanů a institucí se státem; avizuje porušování práv k napadené ochranné známce ze strany navrhovatele, neboť majitel prokazatelně užívá označení „CZECH POINT 101“, poskytuje pod ním obdobné služby, jaké lze opatřit na „Czech POINTech“ a těší se velmi dobré pověsti; požaduje zdržení se neoprávněného užívání tohoto označení a dává termín k odstranění závadného stavu. V dopise ze dne 2. 2008 reaguje na stanovisko navrhovatele z 10. 9. 2008 a obecně vyjadřuje nesouhlasný názor s jeho závěry o tom, že práva k ochranné známce majitele nejsou porušována. Navrhuje uzavření výhradní licenční smlouvy, ovšem se zachováním vlastního práva užívat napadenou ochrannou známku. Stanoví čtyři varianty podmínek s různou dobou trvání (na dobu neurčitou nebo na 10 let) a v souvislosti s ní s různou výší licenčních poplatků a různou výpovědní lhůtou; dvě z nich obsahují požadavek umístit na náklady navrhovatele na jeho webových stránkách a na jednotlivých výdejních místech portálů viditelné reklamy majitele s odkazem na jeho služby a spojení na jeho firmu. Mimoto majitel požadoval jednorázové finanční narovnání za užívání označení „CZECH POINT“ bez licence za část roku 2007 a rok 2008, a případné další narovnání v podobě vzdání se práva nepodávat u Úřadu ani OHIM návrh na neplatnost ochranných známek navrhovatele. V dopise ze dne 27. 5. 2009 oznamuje podání námitek u OHIM proti navrhovatelově přihlášce ochranné známky a vznáší dotaz, zda v souvislosti s postem nového ministra nedošlo ke změně v náhledu na vyřešení sporu. V e-mailové zprávě ze dne 20. 1. 2011 vznáší požadavek na zprostředkování schůzky s ministrem Radkem Johnem a uvádí, že bez jeho přítomnosti by jejich vzájemná schůzka byla bezpředmětná.
6. Výtisk z internetových stránek www.czechpoint101.com pořízený dne 23. 3. 2008 s nabídkou ubytovacích služeb, zprostředkování koupě majetku v České republice, informací o možnostech podnikání a zabezpečení podnikání. Údaje jsou v angličtině, vlevo od nápisu „Welcome to Czech Point ® 101“ je fotografie N. B., označeného jako „Owner“ (vlastník), pod jménem je titulek „News: 2008 Czech Property Forecast“. Výtisk z internetových stránek www.czechpoint.co.uk, pořízený dne 21. 5. 2008. Pod nadpisem „CZECHPOINT, You book the flight - we do the rest“ se na nich nabízejí služby potenciálním návštěvníkům České republiky.
7. Výtisk z Internetových stránek liveweb.archive.org pořízený dne 20. 6. 2011, na nichž realitní a zprostředkovatelské služby v České republice nabízí subjekt označující se jako „Společnost Czech Point 101“. Na titulní straně je fotografie 6 osob. Ve spodní části stránky je doložka Copyright © 2003-2011 Czech POINT © 101.

10. Majitel napadené ochranné známky předložil ke svému vyjádření k návrhu na neplatnost následující dokumenty:

8. Výpis e-mailové korespondence ze dne 6. 4. 2012, v níž příslušné oddělení společnosti Google sděluje N. B., že není schopno pořídit výpis ani záznam z obrazovky týkající se záznamů ze dne 28. 2. 2006.
9. Barevný výtisk z internetového archivu waybackmachine ze dne 19. 10. 2003 týkající se stránek www.czechpoint101.com. Nad jedním ze čtyř obrázků v záhlaví je označení

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

„Czech Point 101.com“, avšak bez příslušnosti ke konkrétnímu subjektu. Stránky jsou koncipovány jako dva dopisy - jeden od učitele angličtiny zaměstnaného v ČR, děkujícího „D.“ za zodpovězení všech otázek; druhý je oslovením „cestovatelům“ a krátká nabídka obstarání služeb souvisejících s bydlením a zaměstnáním v České republice.

10. Výpis z registru Whois týkající se doménového jména „czechpoint101.com“. Datum vytvoření 5. 8. 2003; jako držitel je zapsána společnost CZECH POINT 101, Poupava 299/35, Brno, tj. majitel napadené ochranné známky.
11. Výpis z historie registru Whois k datu 23. 3. 2007, týkající se doménového jména „czechpoint.cz“: datum vytvoření domény 13. 1. 2004; držitelem byl od 13. 1. 2004 D. F., P.
12. Výpis z historie registru Whois k datu 25. 6. 2008, týkající se doménového jména „czechpoint.cz“: datum registrace domény 13. 1. 2004; držitelem od 12. 2007 bylo Ministerstvo vnitra ČR.
13. Čtyři barevné výtisky stránek z internetového archivu waybackmachine pro doménové jméno „czechpoint.cz“. Na první ze dne 2. 5. 2007 nabízí D. F. tlumočnické a překladatelské práce. Na druhé ze dne 21. 3. 2004 a na třetí ze dne 21. 7. 2006 odkazuje zákaznický server společnosti Tele2 na stránky www.tele2.cz. Na čtvrté ze dne 27. 10. 2002 sděluje společnost Atlas.cz, a. s., že stránky byly dočasně vypnuty a zveřejňuje kontakt pro případné zákazníky.
14. Dopis ze dne 1. 9. 2011, jímž společnost CZECH POINT 101 s. r. o. upozorňuje společnost Czech Point Travel s. r. o., Teplice, že porušuje její práva k ochranné známce „CZECHPOINT“ a k obchodní firmě CZECH POINT 101 s. r. o. a žádá o zdržení se takového jednání.
15. Kopii rozhodnutí OHIM ze dne 10. 3. 2010 ve věci B 1 466517 a rozhodnutí odvolacího senátu OHIM ze dne 21. 3. 2011 ve věci R 795/2010-2 týkající se navrhovatelovy ochranné známky Společenství č. 6793822 ve znění „CZECHPOINT“. Je z nich patrné, že OHIM v prvním i druhém stupni shledal, že v rozsahu části přihlašovaných služeb existuje nebezpečí záměny mezi předmětnou ochrannou známkou Společenství a ochrannou známkou namítajícího - společnosti CZECH POINT 101 s. r. o., Brno, (zde majitel napadené ochranné známky).

11. K rozkladu majitel napadené ochranné známky předložil následující dokumenty:

16. Kopii stejnopisu Notářského zápisu NZ 1103/2004, N 1195/2004 ze dne 22. 12. 2004, jímž byla založena společnost CZECHPOINT 101 s. r. o., tř. Kpt. Jaroše 37a, Brno, s předmětem podnikání „činnost podnikatelských, finančních, organizačních a ekonomických poradců“.
17. Smlouvu uzavřenou dne 7. 1. 2005 mezi D. S. S. jako prodávajícím nebo autorem a společností CZECHPOINT 101 s. r. o., tř. Kpt. Jaroše 37a, Brno, jako nabyvatelem. U toho je v poznámce uvedeno, že byl jakožto společnost založen, avšak dosud nevznikl podle platného českého práva. Předmětem smlouvy je prodej věcí, majetkových práv a majetkových hodnot vyjmenovaných v článku III., tj. webových stránek a domén www.czechpoint101, s koncovkami com, net, org a co.uk; know-how vztahujících se k provozování webových stránek, domén on-line; právo užívat obchodní jméno „CZECHPOINT 101“; licenční smlouva o užívání příručky „The Complete Guide to Living, Working & Investing In the Czech Republic“. Na konci smlouvy jsou připojeny notářsky ověřené podpisy R. W., jednatelky kupujícího a D. N. B., jediného společníka kupujícího a neověřený podpis D. S..
18. Barevnou kopii titulní strany a dvou dalších stran příručky (průvodce) „The complete Guide to Living, Working & Investing in the Czech Republic!“ s uvedením adres www.czechpoint101.com/eastpoint a ...@czechpoint101.com.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

19. Dopis D. S. ze dne 12. 2. 2006 adresovaný D. N. B. D. S. vytýká adresátovi jeho počínání týkající se jeho podnikatelské činnosti, užívání příručky (zmíněné v bodech 18 a 19) a jednání vzhledem ke své osobě a osobám v příbuzenstvu. Zmiňuje i předchozí upozornění na uvedené počínání. Vypovídá licenci k užívání tiskoviny.
 20. Dopis právní zástupkyně D. S. ze dne 20. 2. 2006 adresovaný majitelovi, v němž mu sděluje, že po mnoha nezdařilých pokusech o zastavení jeho vadného jednání (využívání referencí D. S., jeho kontaktních informací uvedených v knize atd.) se D. S. chystá umístit na svou internetovou stránku údaje s pravdivými informacemi. Dále vypovídá licenci podle smlouvy ze dne 7. 1. 2005 o užívání příručky.
 21. E-mailovou korespondenci z 22., 23. a 24. 3. 2006 mezi N. B. a společností Google, přesně Google Adwords Trademark Team, týkající se stížnosti N. B. na zveřejnění inzerátu D. S. na internetových stránkách www.czech123.com, který považuje za dehonestující, urážlivý a porušující jeho práva k ochranné známce „CZECHPOINT 101“. Na to mu společnost Google odpověděla, že ochranná známka tohoto znění není registrována, proto se stížností na porušování práv k ochranné známce nemůže zabývat. V reakci na tuto zprávu N. B. sdělil, že s ní sice nesouhlasí, nicméně se bude registrací ochranné známky zabývat.
 22. Písemnou korespondenci ze září a listopadu 2008 mezi právními zástupci navrhovatele a majitele týkající se údajně neoprávněného užívání označení „CZECHPOINT“ ze strany navrhovatele. Dopis ze dne 9. 2008 adresovaný právnímu zástupci navrhovatele je totožný s tím, který předložil také navrhovatel. Popsán je v bodu 5. Dopisy právního zástupce navrhovatele ze dne 10. 9. 2008 a 6. 11. 2008, jimiž reaguje na korespondenci majitele a obhajuje své postoje ohledně svých požadavků na kompenzaci za užívání označení „CZECH POINT“ a návrh licence.
12. Majitel napadené ochranné známky doplňujícím podáním k rozkladu doručenému Úřadu dne 15. 3. 2013 předložil následující dokument:
23. Titulní stranu a strany 182 a 184 Informace z Konference ISSS (Local and Regional Information Society, Visegrádská konference V4DIS) konané ve dnech 7. až 8. 4. 2008 Hradci Králové. Podle Informace mělo povědomí o službě CZECH POINT jen 23 % českých občanů starších 15 let, z nich 43 % vědělo, kde je takové nejbližší místo.
13. Úřad průmyslového vlastnictví vyhověl návrhu Ministerstva vnitra České republiky a rozhodnutím ze dne 7. 11. 2012 prohlásil slovní ochrannou známku č. 289394 ve znění „CZECH POINT“ za neplatnou s účinky ex tunc, a to ve výroku I. podle § 32 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. m) zákona o ochranných známkách, a ve výroku II. podle § 32 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. k) téhož zákona.
14. Žalobou napadeným rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 27. 5. 2013, č. j. O-436239/D79787/2012/ÚPV, byl zamítnut rozklad žalobce.
15. Žalovaný v odůvodnění tohoto rozhodnutí mj. uvedl, že potřebnou relevanci nemohou mít ani statistická zjištění obsažená v informaci z Visegrádské konference konkrétně o tom, že pouze 23% občanů starších 15 let mělo na počátku roku 2008 povědomost o službách „CzechPOINT“ a pouhých 43 z nich vědělo, kde se taková místa nacházejí.
16. Žalovaný konstatoval, že návrh na prohlášení slovní ochranné známky č. 289394 ve znění „CZECH POINT“ za neplatnou, podaný ve spojení s ustanoveními § 4 písm. m) a § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách se prokázal jako důvodný. Protože služby, jež chrání napadená ochranná známka, jsou takového charakteru, že pokud by je majitel poskytoval, mohla by veřejnost dospět k mylnému závěru o jeho napojení na státem garantované služby realizované

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

na kontaktních místech veřejné správy – „CzechPOINTech“ – je oprávněný požadavek navrhovatele na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou v celém rozsahu zapsaných služeb.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

17. Žalobce se svým podáním domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 27. 5. 2013, č. j. O-436239/D79787/2012/ÚPV, s tím, že žalovaný nesprávným procesním postupem nesprávně a nepřesně zjistil skutkový stav a z tohoto neúplného a nepřesného zjištění byly vyvozeny nesprávné právní závěry.
18. Žalobce namítal, že důkazní břemeno ohledně zlé víry leží na straně navrhovatele, a že nebyly předloženy dostatečné důkazy z jeho strany, dovolával se při tom rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. dubna 2008, č. j. 1 As 3/2008-195.
19. Žalobce namítal, že žalovaný nehodnotil důkazy předložené navrhovatelem správně ani z hlediska časové souslednosti, neboť na absenci dobré víry usuzoval především z korespondence mezi navrhovatelem a žalobcem uskutečněné až v roce 2008.
20. Žalobce namítal, že dobrou víru v době podání přihlášky je povinen žalovaný zkoumat z úřední povinnosti a přitom překážku v registraci ochranné známky v rámci věcného průzkumu nespatořoval.
21. Žalobce namítal, že závěr žalovaného je zcela nepodložený. Tvrdil, že přihlášku podal v roce 2006 výhradně na základě podnětu společnosti Google a za účelem ochrany svého jména a dobré pověsti.
22. Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 4. 9. 2013 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 27. 5. 2013.
23. Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 23. 6. 2016, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích. Při jednání byli vyslechnuti dva svědci Ing. J. P. a Mgr. D. K., jimž byly kladeny otázky soudem, jakož i zástupci účastníků řízení i osoby zúčastněné.
24. Výslech svědka Ing. J.P.:

„Byl jsem od září 2005 do července 2007 zaměstnancem Ministerstva informatiky České republiky, které pak zákonem bylo zrušeno někdy v létě 2007 a přešlo na Ministerstvo vnitra. Vláda, za které jsem nastupoval jako zaměstnanec, byla vláda Jiřího Paroubka, ČSSD, a ta měla program, jedním z bodů toho programu bylo zavedení tzv. ověřených výstupů z informačních systémů veřejné správy, což znamenalo v podstatě obchodní rejstřík, katastr nemovitostí, rejstřík trestů atd., tyto rejstříky, které jsou veřejné a neveřejné, tak měly vydávat tzv. ověřené výstupy z informačních systémů veřejné správy. Což je v podstatě dnes projekt Czechpoint. Dříve se to tak ale nejmenovalo, v podstatě ten projekt byl kompletně připraven za Paroubkovy vlády v rámci úředníků, kteří to připravovali od r. 2006, a projekt byl přijat jako novela č. 81/2006 Sb., (ze dne 10. února 2006), kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

související zákony. Po změně vlády, volby byly někdy začátkem června 2006, a už koncem června 2006 se začali na Ministerstvu informatiky objevovat lidé, kteří nebyli, řekněme oficiálními zástupci vlády, ale byli to lidé z think-tanku eStat, kteří s sebou přinesli „jejich myšlenku“, která nebyla tak pravda a která byla nazvaná Czechpoint, kterou už sdružení, eStat publikovalo někdy dříve a v podstatě ministr Langer, který byl stínovým ministrem vnitra, to prezentoval veřejně v rámci toho think-tanku. Nicméně minimálně do konce června 2006 Ministerstvo informatiky projekt nenazývalo Czechpoint protože to byl v podstatě konkurenční název, nebo ODS think-tankem propagovaný název projektu, který měli vyprojektovaný. Oni v podstatě jenom vzali tu novelu, a řekli, tahle novela, kterou připravovala vláda Paroubkova, tak vlastně je Czechpoint a Langer se u toho vyfotil. Takže byla to taková kombinace politického marketingu v praxi. Jak se vlastně vzalo něco, co už bylo a propagovalo se to jako něco, s čím nová Topolánková vláda přišla. Se sdružením eStat přišli na to ministerstvo lidí, kteří tam neměli v podstatě co dělat, na poradách vedení u náměstka, nebo u ministra Langeru byli lidé z firem, kteří mluvili do přípravy prováděcích předpisů, do novelizace zákonů atd. Což se mi samozřejmě moc jako nelíbilo v tu dobu, ale byl jsem tenkrát rok po škole, takže jsem proti tomu nic nedělal.“

K otázce předsedy senátu, kdy se osobně s označením Czechpoint při svém výkonu své práce setkal?

„Z hlediska mých nadřízených to bylo až minimálně v červenci nebo později roku 2006, protože předtím to vlastně byl nějaký projekt nějakého think-tanku, který byl prezentován na nějakých akcích. Ten název existoval a byl propagován stínovým ministrem vnitra Ivanem Langerem na akcích think-tanku eStat.cz, který byl navázán na ODS. To bylo ještě za doby vlády ČSSD. Nicméně nikdo nepředpokládal, že by toto bylo propojeno s tím institutem, kterým to je dneska.“

K otázce zástupce žalobce, zda před volbami v létě 2006 s jistotou někdo mohl vědět, že Paroubkem vyprojektovaná elektronizace státní správy se bude jmenovat právě Czechpoint?

„To stoprocentně nikdo nemohl vědět. Toto propojení vzniklo až v druhé polovině roku 2006.“

K dotazům zástupkyně žalovaného:

„Jak jsem říkal eStat nebo Ivan Langer jako ministr informatiky a vnitra, on byl vlastně ve dvojroli rok 2006, si v podstatě přisvojil novelu č. 81/2006 Sb. a nazval ji Czechpoint až ex post. V podstatě lidi z eStatu se stali výkonnými pracovníky ministerstva a e-Stat financovaný IT firmami byl dosazen v podstatě do výkonných struktur na tom ministerstvu. A ty mu dělaly vlastně politický marketing Ivanu Langerovi. Takhle to prostě probíhalo. Když se rušilo Ministerstvo informatiky, tak se nakládalo s dokumenty tak, že byly přivezeny kontejnery, a celé Ministerstvo informatiky – archiválie se vyhodily do popelnice. Byly to normální popelnice, kde si mohl každý vyhrabat a vzít si cokoliv. Takže v dokumentech může být cokoliv kdekoliv.“

K účasti na konferencích, které se týkaly efektivního státu v listopadu 2005 a na začátku roku 2006, popř. věděl jste něco o veřejné soutěži na logo v roce 2005?

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

„Těch akcí jsem se účastnil, nevím, jestli všech. V podstatě existuje určitá komunita lidí, kteří se zabývají elektronizací veřejné správy a scházejí se na různých akcích. Tenkrát to byla akce eStatu, společnosti Infokom, atd. Prostě asi tři různé takové aktivity, které probíhají až doteď. Na akce jsem chodil, protože jsem chtěl být v kontaktu s tou komunitou lidí z jiných ministerstev atd. Takže ano, s kolegy jsme tam chodili. Pokud jde o veřejnou soutěž na logo, tak v roce 2005 nemohla být veřejná soutěž na Czechpoint, protože tam byli pořád úředníci Paroubkovy vlády a ti určitě soutěž na logo nevypisovali. Ta soutěž na logo vznikla, až myslím na jaře 2007. Vím o tom toto, byl jsem pověřen náměstkem D. V. v pověření pana náměstka Z., který byl první náměstek Ivana Langera, abych logo Czechpoint a logo Egon, to bylo zároveň v podstatě, nějakým způsobem zajistil. Bylo mi přiděleno 600.000 Kč a bylo mi určeno, že mám jít do konkrétního grafického studia, kde to je prostě domluveno a ty za to dostanou 600.000 Kč, když prostě vytvoří toto logo. Měl jsem v podstatě nabířovat grafiky o smyslu projektu, aby to ladilo se smyslem té služby. Bylo to grafické studio Love me a proběhlo tam několik schůzek, prostě oni to v podstatě jakoby „vyhráli“, nikdo jiný poptaný nebyl, porušily se tím vlastně vnitřní směrnice ministerstva o zadávání zakázek. Zadávalo se to přímo. Bylo to určitě na přelomu roku 2006 a 2007, buď to bylo v zimě v r. 2006, nebo v někdy lednu, únoru 2007, přesně si nepamatuju, bylo to prostě někdy v tomhle období.“

K dotazu zástupce osoby zúčastněné, zda na konferenci ISS v Hradci Králové 3. a 4. dubna 2006 byl už prezentován název Czechpoint pod označením podacích míst státní správy.

„Jsem si stoprocentně jistý, že 4. dubna 2006 na této konferenci nemohla být prezentována značka Czechpoint kýmkoliv ze státní správy České republiky. Byl to prostě neoficiální think-tank, nevládní organizace sponzorovaná prostě IT firmami. Ta to tam mohla prezentovat, ano, ale nikdo jiný ze státní správy ne. Určitě to je, sborníky ISS jsou v plném rozsahu dostupné na internetu.“

K dotazu zástupce osoby zúčastněné, jak bylo prezentováno označení sdružením eStat, byla ta prezentace opakovaná a masivní?

„Těžko říci, jestli to bylo opakovaně masivní, určitě to zaznělo na jejich akcích a bylo to na jejich stránkách. Ten eStat fungoval tak, že oni dělali prostě setkání lidí na toto téma, zvali lidi z různých stran, nicméně think-tank byl navázaný na ODS. Na některé akce jsem chodil, jako na všechny ostatní jiné akce, které v této komunitě jako byly.“

K otázce předsedy senátu, tvrdíte, že až do přibližně června, července 2006 název Czechpoint existoval jenom v rámci think-tanku eStat?

„Červenec je důležitý přelom, lidi od nové vlády přišli někdy v průběhu června, asi ke konci června 2006. A je možné, že v ten moment už to publikovali jakoby názor ministerstva. Ale do té doby než přišli, minimálně do voleb, minimálně do 3. 6. to státní správa České republiky nemohla nikde prezentovat.“

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

25. Výslech svědka Mgr. D. K.:

„Byl jsem zaměstnancem Ministerstva informatiky a skončil někdy červen, možná červenec 2006, krátce po volbách, po výměně ministra a všech náměstků a nové koncepci e-government, což je asi jádro této věci, tak Czechpoint v podstatě nebyl znám. Byl znám z médií, ale nebyla to žádná vládní strategie a v našich materiálech a strategiích e-government se s tímhle pojmem v podstatě neoperovalo. Já jsem ten pojem slyšel už víckrát ve strategii, kterou přinesl eStat, který v zásadě splýnul s vládní linií, která od toho června, července, kdy se ministerstvo obměnilo, byla přijata za vládní strategii, a slovo Czechpoint se už objevovalo pravidelně.“

K otázce předsedy senátu, zda v době, kdy jste tedy pracoval na Ministerstvu informatiky a měl jste něco společného s projektem elektronizace veřejné správy, a zda se pojem Czechpoint nepoužíval tam, nebo se objevil až po volbách v červnu?

„Jak jsem pochopil z médií a z rozhovorů s kolegy, kteří zůstali na Ministerstvu informatiky, které se potom transformovalo do Ministerstva vnitra, tak Czechpoint nahradil ty tzv. ověřené výstupy z informačních systémů veřejné správy. Tak jsme tomu říkali původně v rámci novely, kterou jsme připravovali někdy na začátku, nebo která prošla parlamentem někdy na začátku roku tuším 2006. Tam rozhodně žádný pojem Czechpoint nebyl a nebylo to ani v žádných vládních materiálech.“

K dotazu soudu, setkal jste se s vyhlášením soutěže na logo projektu Czechpoint?

„Ne, nic mi to neříká.“

K dotazu zástupce osoby zúčastněné, v rámci sdružení eStat, kdy jste asi poprvé mohl slyšet o tom označení Czechpoint?

„Nevylučuji, že ten pojem jsem slyšel, ale spíš pokud, tak z nějakého média, monitoringu, protože samozřejmě my jsme nějakým způsobem vnímali, že eStat má jiné názory než oficiální ministerská strategie. Ale rozhodně to nebylo něco zásadního, a pokud takový pojem padl, to nemůžu vyloučit, tak to nebylo důležité z pohledu Ministerstva informatiky. My jsme pracovali s pojmy ověřené výstupy z informačních systémů.“

K dotazu zástupce osoby zúčastněné, když říkáte, že nevylučujete, že jste to zaznamenal v rámci těch mediálních výstupů, bylo to v souvislosti právě s označením těch podacích míst veřejné správy?

„Je to možné, ale jednak je to poměrně dlouhá doba, vím, že eStat se vyjadřoval téměř ke všemu a ten jejich záběr byl široký, takže oni šli teoreticky jakoby přes všechny problémy byrokracie, ale jádrem bylo Ministerstvo informatiky, že všechno dělá špatně. Takže my jsme to vnímali velmi obecně, že tady je někdo, kdo má jiný názor, kdo to kritizuje, ale v zásadě jsme neviděli žádný koncept řešení, ani jsme to nevnímali jako důležité. To je asi podstatné z tohoto pohledu. Určitě jsem Czechpoint zaznamenal až v období, kdy jsem byl mimo Ministerstvo informatiky, řekl bych v druhé polovině roku 2006, kdy už jsem byl mimo budovu, buď od bývalých kolegů, kteří samozřejmě nějakým způsobem s těmi našimi materiály pracovali. Víam, že

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

je museli nějak svým způsobem i násilně předělat, aby se tam objevila nová terminologie eStatu, přičemž samozřejmě ty zákony zůstávaly stejné, což jakoby byla nová vládní strategie.“

K dotazu zástupce osoby zúčastněné, ještě předtím, než jste byl odejit, byl jste 3. a 4. dubna 2006 na konferenci internetové státní správy, která probíhala v Hradci Králové?

„Určitě, jezdím pravidelně každý rok, určitě jsem tam byl. Je možné, že tam byl název Czechpoint prezentován jako označení podacích míst veřejné správy, ale mně to splývá, já tam jezdím každý rok, takže ta konference má paralelně deset různých modulů v deseti jednacích místnostech, takže se nedá normálně lidskou kapacitou všechno obsáhnout. Navíc znovu říkám, pro nás, my jsme to sledovali, aspoň kolegové z toho odboru e- government nebo celé sekce e- government spíš zpovzdálí, když tady je někdo, kdo má jiný názor, ale v zásadě to nemělo nějak co do činění s naší agendou. My jsme měli jasné úkoly, jasné strategické cíle, tuhle linii jsme jeli. V agendě, kterou jsem vykonával na Ministerstvu informatiky se výraz Czechpoint do mého odchodu neobjevil.“

III.

Posouzení žaloby

26. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí zrušil rozsudkem ze dne 23. června 2016, č. j. 8 A 118/2013 – 144.
27. Nicméně Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti žalovaného správního orgánu a rozsudkem ze dne 14. prosince 2017, č. j. 5 As 189/2016 – 33, zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. června 2016, č. j. 8 A 118/2013 – 144, a věc se vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.
28. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že napadený rozsudek Městského soudu v Praze je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů a jinou vadu řízení, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
29. Dále konstatoval, že „žalobce v žalobě uplatnil námitky, kterými se Městský soud v Praze vůbec nezabýval, ačkoli byly pro rozhodnutí ve věci podstatné. Konkrétně žalobce v žalobě vytkl, že stěžovatel neprovedl k důkazu dokument nazvaný Informace z konference ISSS konané ve dnech 7. až 8. 4. 2008 v Hradci Králové, dále žalobce za nedostatečné a nesprávné považoval vypořádání důkazů týkajících se doménových jmen a výtisků internetových stránek (czechpoint.cz, czechpoint101.com) ze strany předsedy stěžovatele, a zpochybňoval také správnost postupu předsedy stěžovatele ohledně důkazu notářským zápisem o založení obchodní společnosti žalobce. Městský soud rovněž v napadeném rozsudku opomenul argumenty žalobce týkající se relevance časového okamžiku, resp. odstupu, se kterým žalobce uplatnil vůči Ministerstvu vnitra svá práva plynoucí z příslušné slovní ochranné známky. Blíže neodůvodněné konstatování městského soudu, že závěry stěžovatele (resp. jeho předsedy) jsou spekulativní, nelze bez dalšího považovat za dostatečné. Stejně tak se městský soud nijak nezabýval tvrzeními žalobce o tom, že předmětné označení, které bylo chráněno jeho slovní ochrannou známkou,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

historicky užíval, což také ve správním řízení žalobce dokládal. Dále žalobce namítal, že stěžovatel prohlásil jeho slovní ochrannou známku za neplatnou ex tunc pro všechny služby a třídy, pro které je podle Niceské dohody zapsána, aniž by tento závěr jakkoliv zdůvodnil. Také tuto námitku, jež může být v posouzení daného případu podstatná, městský soud zcela opomněl.“

30. Na straně druhé „neshledal Nejvyšší správní soud důvodné kasační námitky týkající se provedení výsledků svědků Ing. J. P. a Mgr. D. K. a žalobcem vznesené námitky, že se v případě projektu eStat nejednalo o plánovaný a avizovaný projekt. Námitku týkající se veřejné známosti uvedeného projektu a jeho prezentaci vznesl žalobce již v žalobě (viz body III., IV., V. žaloby). Výslech jmenovaných svědků pak žalobce navrhl v podání doručeném městskému soudu dne 31. 1. 2014 (viz č. I. 123 spisu městského soudu), a to k prokázání okolností utváření celého sporného projektu a jeho vývoji a pojmenování na Ministerstvu informatiky v období let 2005 až 2007 (uvedené dále rozvedl u jednání městského soudu dne 23. 6. 2016). Žalobce tedy výslech uvedených svědků navrhl řádně a k prokázání konkrétních skutečností a městský soud se v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. rozhodl tomuto důkaznímu návrhu vyhovět. Ust. § 77 odst. 2 s. ř. s. zakládá nejenom pravomoc soudu dokazováním upřesnit, jaký byl skutkový stav, ze kterého správní orgán ve svém rozhodnutí vycházel, ale také pravomoc dalšími důkazy provedenými a hodnocenými nad tento rámec zjistit nový skutkový stav jako podklad pro rozhodování soudu v rámci plné jurisdikce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004 - 89). Je sice zpravidla vhodné, aby účastníci řízení byli již před jednáním soudu seznámeni s vznesenými důkazními návrhy, ale nelze odhlédnout od skutečnosti, že důkazní návrhy mohou účastníci vznést také až při jednání, aniž by o tom soud či protistranu dopředu informovali. Z uvedeného důvodu tedy městskému soudu nic nebránilo provést výslech jmenovaných svědků. Výslech svědků pak byl proveden dne 23. 6. 2016 za přítomnosti účastníků a osoby na řízení zúčastněné (resp. jejich zástupců), jimž nic nebránilo v tom, aby se k výpovědím těchto svědků vyjádřili, popř. jim kladli otázky. Ke zkrácení práv stěžovatele či osoby na řízení zúčastněné tak nedošlo.“
 31. *Podle § 4 písm. m) zákona o ochranných známkách do rejstříku se nezapíše označení, jestliže je zjevné, že přiblížka ochranné známky nebyla podána v dobré víře.*
 32. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. listopadu 2012, č. j. 9 As 123/2011 – 107, se vyjádřil k nedostatku dobré víry přihlašovatele ochranné známky odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. dubna 2008, čj. 1 As 3/2008-195, a uvedl, že *v případech zmiňovaných zákonem č. 441/2003 Sb. (materiálně rovněž dle zákona č. 137/1995 Sb.) je nutno vycházet z psychologického konceptu dobré víry, tj. z nevědomosti přihlašovatele o určitých okolnostech. Tento závěr lze dovodit i z toho, že zákon o ochranných známkách ochranu dobré víry v mravním smyslu obsahuje v jiných ustanoveních zápisné nezpůsobilosti [srovnej § 4 písm. f) zákona], takže vnímat dobrou víru zmiňovanou v § 4 písm. m) a v § 7 odst. 1 písm. k) zákona jinak, než jako psychologickou kategorii, by znamenalo zbytečnou duplikaci již existujících důvodů pro odmítnutí zápisu ochranné známky, resp. pro její prohlášení za neplatnou. Zdejší soud rovněž souhlasí se závěry civilních soudů, podle nichž dobrá víra jako vnitřní psychický stav (přesvědčení) není předmětem dokazování a usuzuje se na ni pouze z vnějších okolností. Koncept dobré víry je obvykle spojován s otázkou zavinění (úmyslu, nedbalosti), byť přesně vzato lze o zavinění hovořit pouze ve vztahu ke zlé víře: zavinění totiž obecně v právu není spojeno s nabytím nebo pozbytím práv, nýbrž se vznikem zpravidla sankční povinnosti, což bývá důsledkem právě víry zlé, nikoliv dobré. V této souvislosti doktrína rozeznává tři koncepty dobré (zlé) víry (blíže k tomuto problému viz Tégl, P.: Další úvahy o dobré víře v subjektivním smyslu. Ad notam, č. 6/2007, str. 185 - 186). Podle prvního krajně subjektivistického přístupu je ve zlé víře pouze ten, kdo jistou skutečnost subjektivně věděl (neposuzuje se však, zda tato osoba měla či mohla o této skutečnosti vědět). V souladu s druhou koncepcí je ve zlé víře i ten, kdo o rozhodné skutečnosti sice nevěděl, ale vědět by o ní měl, kdyby se nedopustil hrubé nedbalosti (díky své hrubé nedbalosti o příslušné skutečnosti nevěděl). Třetí koncepce pak vychází z předpokladu, že v dobré víře nemůže být ten, kdo věděl o určité skutečnosti, stejně jako ten, kdo by věděl, kdyby se nedopustil jakékoliv (tedy nikoliv jen hrubé) nedbalosti. V oblasti ochranných známek přitom bude takovou*
- Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

skutečností zpravidla existence nějaké další ochranné známky namítajícího (resp. práva plynoucího z takové známky), kdy pokud by přihlašovatel o takové známce věděl, a přesto tuto známku přihlásil, je dán první předpoklad zlé víry přihlašovatele. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ve věci sp. zn. 1 As 3/2008 přiklonil k závěru, že v případě zákona o ochranných známkách je třeba aplikovat třetí koncepci dobré (zlé) víry, kdy „ke zjištění nedostatku dobré víry stačí, když přihlašovatel věděl nebo při vynaložení obvyklé míry opatrnosti a s ohledem na všechny okolnosti případu měl vědět o existenci ochranné známky namítatele“.

33. Podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu tím, kdo je dotčen ve svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře.

34. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. dubna 2014, čj. 8 As 37/2011-154, posouzení zaměnitelnosti ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách či dotčenosti na právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře, podle § 7 odst. 1 písm. k) tohoto zákona, je věcí výkladu příslušného neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav. Správní uvážení se zde neuplatní. Závěry správního orgánu o těchto otázkách přezkoumává soud v rámci námitek uplatněných v žalobě v plném rozsahu.

35. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. dubna 2008, čj. 1 As 3/2008-195:

I. Při zjišťování, zda přihláška ochranné známky byla podána v dobré víře ve smyslu § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách je nutno posoudit, zda přihlašovatel věděl nebo vzhledem k okolnostem měl vědět o existenci ochranné známky namítatele, zda přihlášením ochranné známky přihlašovatelem došlo k poškození namítatele, a konečně, zda neexistuje důvod, který by jednání přihlašovatele ospravedlnil. Současně je třeba přihlédnout i ke všem ostatním relevantním okolnostem případu, které by mohly zlou víru vyvrátit nebo naopak potvrdit.

II. Domáhat se ochrany podle § 7 odst. 1 písm. f) zákona o ochranných známkách, resp. čl. 6 septies Pařížské úmluvy, může i právní nástupce majitele ochranné známky; podmínky poskytnutí této ochrany se však posuzují ke dni podání přihlášky ochranné známky zástupcem, zprostředkovatelem či obstaravatelem tohoto majitele.

36. Městský soud v Praze při posuzování žalobních námitek v plné jurisdikci vycházel z citované judikatury Nejvyššího správního soudu a posuzoval, zda ve známkoprávním řízení bylo skutečně zjištěno, že majitel napadené ochranné známky věděl nebo vzhledem k okolnostem měl vědět o existenci ochranné známky navrhovatele, resp. zda jeho přihláška napadené ochranné známky nebyla dne 5. 4. 2006 podána v dobré víře.

37. Nejprve se soud zabýval námitkou týkající se aplikace § 4 písm. m) zákona o ochranných známkách, který předpokládá, že je zjevné, že přihláška ochranné známky nebyla podána v dobré víře. Žalobce namítal, že v inkriminované věci tento předpoklad nebyl naplněn. Namítal, že osoba zúčastněná nemůže argumentovat údajnou zlou vírou žalobce při podání přihlášky ochranné známky, jež užíval dříve než osoba zúčastněná a k níž mu svědčí práva. Soud musel žalobci v této námitce přisvědčit. Napadená slovní ochranná známka č. 289394 ve znění „CZECH POINT“ byla přihlášena dne 5. 4. 2006. Navrhovatel na její prohlášení za neplatnou podle rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 27. 5. 2013, č. j. O-436239/D79787/2012/ÚPV, předložil celkem 8 podkladů. Nicméně pouze dva jsou relevantní, neboť jsou datovány přede dnem 5. 4. 2006.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

38. Jedná se o výpis údajů z registru českého registrátora doménových jmen CZ. NIC o doménovém jménu „czechpoint.cz“, pořízený na internetu dne 23. 2008. Je z něj patrné, že doména byla registrována dne 13. 1. 2004. Jako majitel je zapsáno Ministerstvo vnitra ČR.
39. Dále o monitoring tisku z období 29. 3. 2005 až 12. 12. 2005 nazvaný „eStat v médiích 2005“, týkající se projektu eStat.cz. O projektu pojednávají zprávy z 29. 3. 2005 a 18. 9. 2005 (ČTK) a z 9. 6. 2005 a 16. 9. 2005 (iHNed.cz). Konkrétní zmínky o „CzechPOINTech“ jako místech soustředění poskytovaných služeb, jsou pak v Hospodářských novinách z 23. 6. 2005, v pořadu Zpravodajský deník vysílaném Televizí Prima dne 2. 11. 2005, v článku „Česká korupční demokracie“ otištěném v CEVROREVUE 11/2005 dne 12. 12. 2005 a v článku „Národní konference v Senátu „Efektivní stát - partner samosprávy“ otištěném v tiskovině Parlament, vláda, samospráva č. 12/05. V Kladenském deníku z 24. 5. 2005 je pak zpráva, že právě v tomto městě byl simulován a vyzkoušen provoz „Czech POINTů“.
40. Pokud jde o odkazy na dva televizní spoty, nazvané „Ministerstvo vnitra na ISSS“ a „10 let eGovernmentu v České republice“, umístěné na internetových stránkách youtube.com (/watch?v=klkdP7ldZYw a /watch?v=Mkaqh Udiwo). Týkají se konference 13. ročníku internet ve státní správě a samosprávě konané v Hradci Králové, živě přenášené Českou televizí. Ministerstvo vnitra ČR na ní prezentovalo a sumarizovalo svou 10letou práci na projektu podporovaném Evropskou unií. První spot věnovaný základním registrům přináší rozhovor reportéra ČT s ministrem vnitra Martinem Pecinou, který v něm mj. kladně hodnotil projekt eGovernment. Druhý spot v interview s L. H., ředitelem programové kanceláře pro koordinaci projektu Smart Administration MV, přímo pojednává o CzechPOINTech. Ředitel je hodnotí kladně. Přes prvopočáteční odpor občanů se CzechPOINTy staly součástí komunikační infrastruktury státní správy. Jejich prostřednictvím se internet dostal i do těch nejmenších obcí a usnadnil tak komunikaci občanů s institucemi státní správy. Je nutno konstatovat, že zmíněný ministr vnitra byl ve funkci v letech 2009–2010 ve Fischerově vládě a v období 2013–2014 znovu v Rusnokově vládě, tedy dlouho po podání přihlášky napadené ochranné známky.
41. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 3/2008-195 se Městský soud v Praze musel přiklonit k tvrzení, že v inkriminované věci nelze dospět k závěru, že je **zjevné**, že přihláška napadené ochranné známky nebyla podána v dobré víře. Navrhovateli, který nese ze zákona důkazní břemeno, se nepodařilo prokázat, že přihlašovatel věděl nebo při vynaložení obvyklé míry opatrnosti a s ohledem na všechny okolnosti případu měl vědět o existenci označení užívaného navrhovatelem. Přitom první namítaná kombinovaná ochranná známka č. 292151 ve znění „CZECHPOINT“ byla přihlášena až dne 26. 03. 2007, a druhá namítaná kombinovaná barevná ochranná známka Evropské unie č. 6793822 ve znění „CZECHPOINT“ byla přihlášena až dne 7. 5. 2008. Zjevnost nedostatku dobré víry je tedy nutno vyloučit, neboť nebyla prokázána.
42. Městský soud v Praze se potom zabýval námitkami vztahujícími se k porušení § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách žalovaným.
43. Podle citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 37/2011-154, posouzení zaměnitelnosti ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, či dotčenosti na právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře, podle § 7 odst. 1 písm. k) tohoto zákona, je věcí výkladu příslušného neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav. Správní uvážení se zde neuplatní.
44. Z ustanovení § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách je zřejmé že dobrá víra přihlašovatele se vztahuje k době podání přihlášky.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

45. Při zápisu ochranné známky se vychází ze zásady právní jistoty, a aniž jsou neoprávněně dotčeny zájmy majitele starší ochranné známky. Tento majitel již nemůže žádat prohlášení ochranné známky za neplatnou ani podávat námitky proti užívání pozdější ochranné známky, pokud vědomě strpěl její užívání po dlouhou dobu, ledaže by přihláška pozdější ochranné známky nebyla podána v dobré víře. Za základní právní instrumenty upravující nedostatek dobré víry v rámci známkového práva je považována především Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, dále jen („Pařížská unijní úmluva“).¹
46. Podle čl. 6septies odst. 1 žádá-li jednatel nebo zástupce majitele známky v některé unijní zemi o zápis této známky na své vlastní jméno v jedné nebo několika těchto zemích bez souhlasu tohoto majitele, je majitel oprávněn podat námitky proti požadovanému zápisu a žádat o výmaz, nebo povoluje-li to zákon dotyčné země, o převod zápisu na sebe, pokud by jednatel nebo zástupce neospravedlnil své jednání.
47. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 5 A 57/2001-43 uvedl, že při výkladu čl. 6 septies Pařížské unijní úmluvy nelze vycházet pouze z vnitrostátního výkladu pojmů „zástupce“ či „jednatel“, nýbrž je zapotřebí vycházet z výkladu používaného v celém mezinárodním společenství, v rámci něhož tato úmluva platí, přestože takový výklad uvedených pojmů je širší než ve vnitrostátním právním řádu. O zastoupení ve smyslu citovaného ustanovení se proto bude jednat i tehdy, jestliže mezi majitelem ochranné známky a obstaravatelem existoval či existuje hospodářský vztah, na základě něhož obstaravatel získal informaci o ochranné známce, kterou následně využil ve svůj prospěch. Podstatný není formální typ smlouvy, tedy to, zda mezi obchodními subjekty existoval vztah zastoupení tak, jak jej zná český právní řád. Zápisná nezpůsobilost v případě nevěrného agenta byla tedy aplikovatelná přímo na základě čl. 6 septies Pařížské úmluvy.
48. Žalobce v inkriminované věci namítal, že předmětné označení CZECHPOINT, které bylo chráněno jeho slovní ochrannou známkou, historicky užíval, což také ve správním řízení dokládal především smlouvou uzavřenou dne 7. 1. 2005 mezi D. S. S. jako prodávajícím nebo autorem a společností CZECHPOINT 101 s. r. o., jako nabyvatelem. Předmětem smlouvy je prodej věcí, majetkových práv a majetkových hodnot vyjmenovaných v článku III., tj. webových stránek a domén www.czechpoint101.com, www.czechpoint101.net, www.czechpoint101.org a www.czechpoint101.co.uk; know-how vztahujících se k provozování webových stránek, domén on-line; právo užívat obchodní jméno „CZECHPOINT 101“; licenční smlouva o užívání příručky „The Complete Guide to Living, Working & Investing In the Czech Republic“. Na konci smlouvy jsou připojeny notářsky ověřené podpisy Radky Wolfové, jednatelky kupujícího (podle Obchodního rejstříku v období 10. 2. 2005 – 26. 5. 2005) a D. N. B., jediného společníka kupujícího a neověřený podpis D. S. Žalovaný v napadeném rozhodnutí prohlásil tyto důkazy za irelevantní, nicméně podle názoru Městského soudu v Praze bylo v tomto řízení na místě zabývat se obsahem předložených dokumentů hlouběji. V inkriminované věci se jedná o zjištění a prokázání nedostatku dobré víry přihlašovatele napadené ochranné známky v době podání přihlášky, a proto je s přihlédnutím k citovanému rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 3/2008-195 třeba aplikovat třetí koncepci dobré (zlé) víry, kdy „ke zjištění nedostatku dobré víry stačí, když přihlašovatel věděl nebo při vynaložení obvyklé míry opatrnosti a s ohledem na všechny okolnosti případu měl vědět o existenci ochranné známky namítatele“. Současně se zabývat otázkou, zda nelze namítané jednání žalobce považovat za důvod, který by jednání přihlašovatele ospravedlnil. Takovou rovnovážně propracovanou úvahu ovšem žalovaný opomněl.

¹ Revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958, ve Stockholmu dne 14. července 1967 a v Paříži dne 2. října 1979.

49. V inkriminované věci nebyl přihlašovatel v žádném vztahu k osobě zúčastněné. Společnost CZECH POINT 101 s.r.o. byla zapsána do obchodního rejstříku Městského soudu v Praze dne 10. 2. 2005, tedy cca dva měsíce před podáním přihlášky napadené ochranné známky. Jediným společníkem byl až do roku 2013 D. N. B. do téhož roku bytem v Kanadě, který byl současně v inkriminované době jediným jednatelem (s výjimkou období 10. 2. 2005 – 26. 5. 2005). Žalobce o této skutečnosti předložil ve známkoprávním řízení kopii stejnopisu Notářského zápisu NZ 1103/2004, N 1195/2004 ze dne 22. 12. 2004, jímž byla založena společnost CZECHPOINT 101 s. r. o., tř. Kpt. Jaroše 37a, Brno, s předmětem podnikání „činnost podnikatelských, finančních, organizačních a ekonomických poradců“. Žalovaný důkaz tímto dokladem odmítl jednak z důvodu koncentrace řízení, a jednak proto, že listina osvědčuje založení společnosti a nemůže tak přispět k potvrzení nebo vyvrácení závěrů ohledně nedobré víry majitele napadené ochranné známky při podání přihlášky. Pokud žalobce namítal nesprávnost postupu předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ohledně důkazu notářským zápisem o založení obchodní společnosti žalobce, musel Městský soud v Praze tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou. Předložený dokument skutečně neosvědčuje nic jiného než založení společnosti, a je dokladem nutným k zápisu společnosti do obchodního rejstříku.
50. Žalovaný rovněž odmítl doklad předložený žalobcem nazvaný Informace z konference ISSS (Local and Regional Information Society, Visegrádská konference V4DIS) konané ve dnech 7. až 8. 4. 2008 Hradci Králové. Podle Informace mělo povědomí o službě CZECH POINT jen 23 % českých občanů starších 15 let, z nich 43 % vědělo, kde je takové nejbližší místo, čímž chtěl žalobce prokázat, že když byla nízká informovanost o kontaktních místech – „Czech POINTech“ – mezi veřejností, nemusel si této informace být vědom ani on. Pokud žalobce namítal, že žalovaný neprovedl důkaz tímto dokumentem, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Žalovaný nepochybil, když se tímto dokumentem z důvodu koncentrace řízení odmítl zabývat s tím, že dokument byl předložen až v rozkladovém řízení. Koneckonců průzkum, o němž dokument hovoří, byl proveden na začátku roku 2008, zatímco přihláška napadené ochranné známky byla podána již dne 5. 4. 2006, přičemž rozhodující je stav právě k tomuto dni.
51. Pokud žalobce namítal nedostatečné a nesprávné vypořádání důkazů týkajících se doménových jmen a výtisků internetových stránek (czechpoint.cz, czechpoint101.com) ze strany předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví, musel Městský soud v Praze tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Žalovaný v napadeném rozhodnutí mj. uvedl, že výpisy z registru domén nemají potřebou vypovídací hodnotu, neboť prokazují pouze jejich existenci a jako držitele aktuálního vlastníka. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zdůraznil, že nijak nepopírá, že Ministerstvo vnitra – osoba zúčastněná, se stalo držitelem domény „czechpoint.cz“ až v roce 2007, tedy rok po podání přihlášky napadené ochranné známky. Skutečnost, že je žalobce držitelem doménového jména „czechpoint101.com“, vytvořeného dne 5. 8. 2003, již od začátku roku 2005, nebyla nijak zpochybňována.
52. Pokud žalobce vznesl argumenty týkající se relevance časového okamžiku, resp. odstupu, se kterým uplatnil vůči Ministerstvu vnitra svá práva plynoucí ze slovní ochranné známky č. 289394 ve znění „CZECH POINT“, musel Městský soud v Praze této námitce přisvědčit. Závěr žalovaného, že ze strany žalobce šlo o úmyslné jednání při podání přihlášky napadené ochranné známky dne 5. 4. 2006, pokud se na Ministerstvo vnitra až v roce 2008 obrátil s finančními nároky, že tedy na zlou víru žalobce ukazuje i skutečnost, že měl dlouhou dobu s těmito nároky otálet s úmyslem nechat projekt dosáhnout takových rozměrů, že již nebude možno provést změnu, považuje za spekulativní závěr. Koneckonců tento názor soud vyjádřil již ve svém Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

rozsudku ze dne 23. 6. 2016. Praze. Se stejnou relevancí by bylo možno žalobci klást k tíži, i kdyby takový skutek učinil o rok dříve nebo hned v roce 2006. Podle názoru soudu je to nedostatečně podložená a nedostatečně odůvodněná spekulativní úvaha. Tímto svým postupem zatížil žalovaný své rozhodnutí nepřezkoumatelností.

53. Městský soud v Praze musel rovněž přisvědčit žalobní námitce, že žalovaný prohlásil jeho slovní ochrannou známku za neplatnou ex tunc pro všechny služby a třídy, pro které je podle Niceské dohody zapsána, aniž by tento závěr jakkoliv zdůvodnil. Tímto svým postupem zatížil žalovaný své rozhodnutí nepřezkoumatelností.
54. Žalobce podal dne 5. 4. 2006 přihlášku slovní ochranné známky ve znění „CZECH POINT“ k ochraně služeb zařazených do třídy 35: účetnictví, obchodní nebo podnikatelské poradenství, průzkum trhu; do třídy 36: realitní kanceláře, investování kapitálu, pronájem nemovitostí a do třídy 42: právnické (komerční služby) podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb. Nicméně Ministerstvo vnitra přihlásilo své namítané kombinované ochranné známky ve znění „CZECHPOINT“ až dne 26. 3. 2007 a dne 7. 5. 2008, jimi poskytovaná ochrana pro výrobky a služby, které nejsou zcela identické jako v případě napadené ochranné známky. V inkriminované věci tedy bylo na navrhovatel, tj. Ministerstvu vnitra, aby prokázal splnění základních předpokladů pro závěr, že přihlašovatel nejednal v dobré víře. Z ustanovení § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách je zřejmé, že dobrá víra přihlašovatele se vztahuje k době podání přihlášky. Otázku, zda přihlašovatel dne 5. 4. 2006 věděl o záměru Ministerstva vnitra ohledně využití označení „CZECHPOINT“ se mu nepodařilo prokázat.

Podklady, z nichž předseda Úřadu průmyslového vlastnictví vycházel, a které podklady byly ve správním řízení nabídnuty Ministerstvem vnitra a žalobcem, nejsou podle názoru Městského soudu v Praze dostatečné pro závěry žalovaného správního orgánu. Z Ministerstva vnitra předloženého materiálu týkajícího se Projektu CZECH POINT je zřejmé, že v roce 2005 byl mediálně prezentován („eStat.cz v médiích v roce 2005“) tehdy opoziční parlamentní stranou ODS, a že v materiálech je zmíněn „CZECH POINT“. Nicméně i z těchto dokladů předložených navrhovatelem je zřejmé, že se jednalo o projekt stínového ministra vnitra Ivana Langera. Závěr žalovaného, který vzal za prokázané, že s ohledem na medializaci projektu a na podnikatelskou činnost žalobce, který je kvalifikovanou veřejností, o projektu věděl, podle názoru soudu není dostatečně doložen, aby mohla být konstatována zlá víra přihlašovatele. Tvzení žalovaného, že skutečnost, že nebylo jisté, zda v budoucnu dojde k realizaci projektu (připravovaného pro budoucí vládu), není pro posouzení absence dobré víry žalobce relevantní, neboť nevylučuje závěr, že si žalobce ochrannou známku spekulativně přihlásil pro případ realizace projektu, rovněž se osobě zúčastněné nepodařilo nijak doložit. V inkriminované věci nelze totiž přehlédnout, že Ministerstvo vnitra nejen, že neuplatnilo námitky proti zápisu napadené ochranné známky, návrh na prohlášení její neplatnosti podalo až dne 14. 3. 2012.

55. Pokud se Nejvyšší správní soud domníval, že by mohlo být nadbytečné, když soud součástí rozsudku učinil celý průběh výslechu obou svědků, upozorňuje Městský soud v Praze na skutečnost, že z výslechu nebyl pořízen písemný protokol. Přitom celý průběh provedeného dokazování výslechem svědků před soudem, včetně otázek kladených účastníky je nutno považovat za velmi důležitý, neboť objasňuje složitou situaci ve státní správě a záměry ve věci její elektronizace a současně projekt zpracováváný nevládní politickou stranou, před přijetím usnesení vlády České republiky ze dne 20. 9. 2006 č. 1085 o souboru opatření pro urychlení rozvoje eGovernmentu v České republice, které je součástí správního spisu, v němž je poprvé oficiálně konstatován projekt CZECH POINT v závorce. Podle názoru soudu by zjednodušené a zkrácené podání výslechu svědků mohlo vést ke zkreslení informací.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

56. Z výsledku svědka Ing. P., který byl od září 2005 do července 2007 pracovníkem Ministerstva informatiky, soud zjistil, že v době vlády Jiřího Paroubka se připravoval program otevřených výstupů z informačních systémů veřejné správy, což byl vlastně CZECH POINT. Nicméně do konce června 2006 Ministerstvo informatiky tento projekt nenazývalo CZECH POINT, protože to byl v podstatě konkurenční název, nebo ODS think-thankem propagovaný název projektu, který měli vyprojektovaný.
57. Pokud jde o veřejnou soutěž na logo, kterou argumentoval žalovaný v napadeném rozhodnutí, uvedl svědek Ing. P., že v roce 2005 nemohla být veřejná soutěž na Czechpoint, neboť v té době pracovali na ministerstvu stále úředníci Paroubkovy vlády a ti určitě soutěž na logo nevypisovali. Soutěž na logo vznikla až na jaře 2007. Byl Ing. P. pověřen náměstkem D. V. v pověření náměstka Z., který byl první náměstek Ivana Langeru, aby logo Czechpoint a logo Egon zajistil. Bylo mu přiděleno 600.000 Kč a určeno jít do konkrétního grafického studia Love me, kde to bylo domluveno, včetně ceny 600.000 Kč, když vytvoří logo, které by ladilo se smyslem služby. Zadávalo se to přímo a bylo to buď v zimě 2006, nebo v někdy lednu, únoru 2007.
58. Svědek Mgr. K. byl rovněž zaměstnancem Ministerstva informatiky, kde skončil v červnu nebo červenci 2006, a potvrdil, že označení CZECH POINT nebylo v té době ve vládní strategii používáno, ani v navrhovaných právních předpisech, ani v žádných vládních materiálech. Za velmi důležitou Městský soud v Praze považuje poslední položenou otázku zástupce osoby zúčastněné svědku Mgr. K. týkající se jeho účasti ve dnech 3. a 4. dubna 2006 na konferenci internetové státní správy, která probíhala v Hradci Králové. Svědek expressis verbis připustil, že je možné, že na konferenci byl název Czechpoint prezentován jako označení podacích míst veřejné správy. Nesporně je zajímavé, že přihláška napadené slovní ochranné známky č. 289394 ve znění „CZECH POINT“ byla podána první den následující po této konferenci dne 5. 4. 2006. Žalovaný se ovšem touto skutečností vůbec nezabýval.
59. Výslech obou svědků byl proveden dne 23. 6. 2016 za přítomnosti účastníků a osoby na řízení zúčastněné (resp. jejich zástupců), jimž nic nebránilo v tom, aby se k výpovědím těchto svědků vyjádřili, popř. jim kladli otázky. Ke zkrácení práv žalovaného nebo osoby na řízení zúčastněné tak nedošlo. Kromě toho zástupkyně osoby zúčastněné nahlížela dne 16. 6. 2016 do soudního spisu, z něhož musela zjistit, že na jednání dne 23. 6. 2016 byli rovněž předvoláni dva konkrétní svědci. Osoba zúčastněná se tedy o výsledku svědků nedozvěděla až při jednání dne 23. 6. 2016.
60. Městský soud v Praze na základě obsahu správního spisu a při jednání dne 23. 6. 2016 provedeného dokazování výsledkem obou jmenovaných svědků musel dospět k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 27. 5. 2013, č. j. O-436239/D79787/2012/ÚPV, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
61. Tento nedostatek důvodů soud spatřuje v tom, že většinu závěrů, k nimž žalovaný správní orgán dospěl, je nutno podle názoru soudu hodnotit jako spekulace. Nesporné je, že přihláška napadené slovní ochranné známky č. 289394 ve znění „CZECH POINT“ byla podána 5. 4. 2006. K tomu, aby bylo možno konstatovat, že nebyla podána v dobré víře, bylo nutno doložit, že před tímto datem bylo stejné označení užíváno obecně způsobem, který byl přístupný široké veřejnosti, a to se podle názoru soudu prokázat nepodařilo.
62. Lze souhlasit s tvrzením, že termín CZECHPOINT v době před podáním přihlášky dne 5. 4. 2006, existoval pravděpodobně již v roce 2005, ale podle názoru soudu ve správním spisu nejsou dostatečné doklady o tom, že by byl používán způsobem, který by mohl vést k závěru o nedostatku dobré víry na straně přihlašovatele, tj. že byl znám široké veřejnosti. Z dokladů, které jsou k dispozici ve spisu, takovýto závěr nelze konstatovat. Je nesporné, že byl tento termín znám odborné veřejnosti, nicméně žalovaný nedoložil, že by žalobce – přihlašovatel napadené ochranné známky patřil do skupiny této odborné veřejnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

63. Provedeným dokazováním bylo potvrzeno, že název CZECHPOINT v inkriminované době existoval, ale byl používán v rámci projektu eStat, tedy třetí osobou. Nelze mít tedy za to, že by v této době byl užíván veřejně jako plánovaný a avizovaný projekt státní správy. Ještě v dubnu 2006 byl eStat v podstatě projektem několika soukromých subjektů a nikdo nevěděl, že se v průběhu několika měsíců, resp. let, skutečně stane projektem veřejné správy.
64. V napadeném rozhodnutí uvádí, že po označení CZECHPOINT v rámci projektu eStat, resp. eGovernment, pojednávají v souvislosti s veřejnou správou, potažmo s navrhovatelem článku z roku 2005 zveřejněné v různých tiskovinách. Navrhovatelem bylo Ministerstvo vnitra a otázka je tedy, zda projekt eStat v té době byl oficiálním projektem Ministerstva vnitra, a zda byl takto veřejně publikován. Podle názoru soudu nebyl o této skutečnosti shromážděn dostatek podkladů. Pokud termín CZECHPOINT byl prezentován v rámci projektu eStat, tak žalovaný nedoložil, že v roce 2005 někdo věděl, že tento projekt v budoucnu skutečně vstoupí v život. K tomu došlo až na základě výsledků voleb v červnu roku 2006, a to v roce 2005 nemohl nikdo vědět, nemohl to nikdo ani vědět v den podání přihlášky napadené ochranné známky, tj. dne 5. 4. 2006.
65. Z tohoto důvodu lze tedy stěží dovozovat nedostatek dobré víry a jakési spekulativní záměry žalobce, že již v průběhu roku 2005, resp. nejpozději dne 5. 4. 2006 mohl vědět, že CZECHPOINT bude používán pro označování kontaktních míst v rámci elektronizace veřejné správy. Je to v podstatě anachronismus převádět skutečnosti druhé poloviny roku 2006, nebo hodnotit události roku 2005 zpětně z pohledu toho, jak v roce 2006 proběhly volby a jak byl nakonec projekt elektronizace veřejné správy, poté co jej převzalo Ministerstvo vnitra, nakonec realizován. Nicméně v inkriminované věci žalobci je kladeno k tíži, že ke dni podání přihlášky dne 5. 4. 2006 měl vědět, jak celý projekt eStat dopadne. Ovšem proto skutečně ve spise není dostatek podkladů. Z výsledků obou svědků, bývalých pracovníků Ministerstva informatiky je zřejmé, že projekt elektronizace veřejné správy byl sice připravován právě tímto ministerstvem již v době vlády ČSSD, nicméně název CZECHPOINT spojený rovněž s tímto projektem byl pouze v materiálech konkurenční ODS, která po výhře voleb v červnu 2006 měla možnost svůj projekt prosadit.
66. Obdobně za spekulativní soud považuje závěry, které předseda Úřadu průmyslového vlastnictví učinil ohledně toho, že napadená ochranná známka, kterou žalobce přihlásil dne 5. 4. 2006, byla přihlášena pouze v podobě CZECHPOINT a nikoliv CZECH POINT 101, jak zní obchodní firma žalobce. To je skutečně také spekulace, je zcela běžné, že obchodní společnosti si registrují jako obchodní známku slovo nebo několik slov, která jen částečně jsou souladná s jejich obchodní firmou, popř. s ní nejsou souladná vůbec a rozhodně to není důvod pro to, aby byla jejich známka následně uznána za neplatnou z důvodu, že nebyla podána v dobré víře.
67. Městský soud v Praze se při vypořádání žalobních námitek řídil nálezem Ústavního soudu ze dne 12. února 2009, III. ÚS 989/08, podle něhož *není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.* (bod 68).

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

68. Městský soud v Praze byl při svém rozhodování v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem (§ 110 odst. 3 soudního řádu správního), znovu přezkoumal napadený postup správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů ve věci rozhodl tak, že žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a)

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

soudního řádu správního zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Podle ustanovení § 78 odst. 5 soudního řádu správního právním názorem, kterým vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaný správní orgán vázán.

69. Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 3.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku, dále náklady právního zastoupení za čtyři úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 3.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a účast při jednání, vyjádření ke kasační stížnosti, 4x režijní paušál a 300 Kč, dále potom cestovné 2 553,75 Kč za 1x cestu Brno - Praha a zpět osobním automobilem tovární značky MAZDA, RZ x, o průměrné spotřebě 7,73 litrů a ceně benzínu 29,50 Kč a opotřebení 3,80 Kč/km, a 21 % DPH ve výši 168 Kč, celkem tedy 22.009,75 Kč.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. března 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.